

Oktober 1998

Informationsbulletin för Sverigedemokraternas medlemmar. Utkommer ca 10 gånger per år.

Sverigedemokraterna

Box 20085, 104 60 Stockholm.

Tel: 08-641 20 11. Mobil: 070-740 98 11.

Info: 08-642 25 32. Fax: 08-643 92 60.

Postgiro: 23 45 65-0. Valfond: 629 32 70-2.

Investeringsfond: 607 03 08-9.

www.sverigedemokraterna.se

Le Pen - Euronat - Valanalyser 1998

Bäste medlem!

Årets valrörelse är över och väljarnas dom har fallit.

Varken riksdagsvalet eller kommunalvalen kan rubriceras som stora framgångar, men SD fortsätter sin tradition att växa i varje val. Det är en klart olycklig utveckling att tre partier med flera gemensamma ståndpunkter inte kunde samla krafterna under en gemensam valbe-teckning. Vi får hoppas att väljarna får ett tydligare alternativ i nästa val, att ett nationellt parti framstår som det enda nationella alternativet. Vi arbetar med målet att detta parti kommer heta Sverigedemo-kraterna.

På de stora elefanternas arena är situationen minst sagt rörig efter socialdemo-kraternas rekorddåliga valresultat. Göran Perssons "valseger" minner om det gamla talesättet "En sådan seger till och jag är förlo-rad!" Det blir en mödosam väg med många stötar och hinder för vår regering fram till nästa riksdagsval. Risken för ett nyval är uppenbar.

I övriga EU fortsätter andra nationella partier öka sitt väljarstöd i val och i opinionsmätningar. Franska Front National har i en färsk opinionsmätning fått ca 20%. Visst är det så att framgång föder framgång. De städer som fronten styr över har fått en lägre brottslighet, bredare utbud av litteratur på biblioteken, drägligare levnadsvillkor i största allmänhet.

I Europavalet nästa år

kommer flera nationella partier helt säkert gå starkt framåt. Fortsätter vi öka takten som vi gjort under det senaste året kommer även SD att göra ännu ett rekordval.

Våra motståndare i massmedia har försökt demoralisera oss genom att försöka visa att det inte finns någon opinion mot massinvandringen till Sverige. De har inte varit ute bland vanligt folk och känt av stämningarna som vi kände i årets valrörelse. Det finns en stor rädsla för att säga sin mening ibland våra landsmän. Svensken är idag kuvad och kröker hellre rygg än kämpar. Det finns emellertid en gräns för hur mycket den vanlige svensken kan acceptera. För allt fler har den gränsen passerats. Det är dock sant att många människor inte reagerar eftersom de inte känner till hur verkligheten ser ut. Vi måste ta fram material som beskriver läget i våra värsta förorter i landet. Den som får se hur det ser ut i Rinkeby, Rosengård, Hammarkullen o.dyl. kommer inte tro på påståendena från maktens korridorer om att de utgör vår framtid. Redan idag ter de sig snarare som dystopiska framtidsvisioner, än något eftersträvt ideal.

Vi har fått ett självständigare ungdomsförbund som har antagit nya stadgar och ny organisationsmodell. I årets skolval visade det sig på de flesta håll i landet att vi har ett starkt stöd på många

skolor. Röstetal på 15-20% är inte ovanliga. Det beror naturligtvis på att barnen och ungdomarna är mer medvetna om vad som sker eftersom många av de problem vi bekämpar drabbar de unga i första hand. Sverigedemo-kratisk Ungdom (SDU) har en synnerligt viktig funktion att fylla.

Styrelsen har tillsatt en programrevideringsgrupp vid det senaste styrelsemötet. Denna grupp kommer att ta fram ett ändringsförslag gällande ett fåtal programpunkter som många aktivister och talesmän för SD har klagat på. När revideringsgruppen är klar kommer det att kallas in till ett extraårsmöte, enbart med syfte att anta eller förkasta förslaget. Därefter kommer gruppen under de närmaste två åren ta fram ett principprogram och ett eller flera handlingsprogram. Vi kommer således att utvecklas ideologiskt och åsiktsmässigt. Vi stagnerar inte utan befinner oss i en ständig dynamiskt utvecklande process, både vad gäller ideologi och organisation. Bra kan bli bättre - är vår bärande princip.

Denna medlemsbulletin har på mångas begäran blivit ett temanummer om våra utländska kontakter i samband med Euro-Nat-samarbetet. I novemberbulletinen kommer det senaste om Nord-Nat att presenteras. Väl mött till nästa nummer!

Johan Rinderheim

Fula metoder i årets valrörelse

Sverigedemokraterna är ett parti som redan från sina första dagar har stått i den värsta snålblåst som massmedia kan uppbåda. Sverigedemokraterna har blivit kallade för i stort sett alla okvädningsord som finns i det svenska språket. Det har påståtts att partiet är en oförbätterlig sekt som hör historien till och att partiet ligger bakom alla problemen som följt i massinvandringens spår. Det har inte varit ovanligt att (orättvist) anklaga Sverigedemokraterna för att använda invandrarna som syndabockar för allt elände i landet, samtidigt som Sverigedemokraterna gjorts till syndabockar för invandringsproblemen. Att ropa ut sina genmälen i denna snålblåst är näst intill meningslöst.

Det har inte stannat vid ord...

Redan under partiets första år saboterades möten, torgmöten och andra manifestationer av motdemonstranter. Riksförbundet Stoppa rasismen (trotskistisk frontorganisation) var de flitigaste motståndarna på den tiden. Som om detta inte vore nog blev flera personer av med sina arbeten då det "avslöjades" att de var engagerade i SD.

Under 90-talet har en ny typ av "anti-fascister" börjat bli ett allt större problem. Dessa ungdomar har hämtat inspiration från de mer brutala BZ-aktivisterna i Danmark och de tyska Anti-fa-grupperna. "Fascister - de e såna som inte förstår klasskampen" kunde man för en tid sedan läsa på en av dessa gruppers hemsida på internet. De bekämpar således polisen, Ian Wachtmeister, bankerna, moderaterna, nynazisterna, köttindustrin, porrindustrin och Sverigedemokraterna.

Vid ett första påseende liknar dessa aktivister de gamla "anti-rasisterna", men en markant skillnad är deras inställning till valdet som kampmedel. De tidigare grupperna kunde också använda vald, men då oftast på ett oplanerat och ogenomtänkt sätt. De nya antifascisterna använder medvetet vald och terror för att skrämma och isolera sin motståndare.

Detta kan man tydligt se i årets valrörelse, då ovanligt många torgmöten blivit störda efter ett visst mönster. En grupp maskerade motståndare iförda "ranarluvor" el. dyl. stormar fram och försöker dra folkmassan med sig i våldsamheter. Tillhyggen är ofta förekommande, men används än så länge mest för att skrämmas.

Dessutom har sverigedemokrater och andra nationella blivit överfallna i sina hem av maskerade huliganer, fått sina bilar uppdade eller däckerna punkterade. Listan över attacker kan göras ganska lång. Men även rent valsabotage har förekommit, våra valplakat och banderoller har syste-

matiskt tagits ned, valsedlar har tagits bort från post- och valkontor, för att nämna några exempel.

Hur ställer de etablerade partierna sig?

Så länge våldet inte drabbar dem själva verkar de etablerade partierna inte bry sig nämnvärt. De svenska riksdagsmännen har agerat mycket ryggradslöst, genom att bara titta på då deras gamle riksdagskollega Ian Wachtmeister har råkat ut för det ena överfallet efter det andra, utan att protestera mot våldet.

Samma passiva inställning kan man skönja på kommunal nivå. På en uppmaning till alla partier att ta avstånd mot våldet, med anledning av de två fysiska attacker som riktats mot SD:are i Haninge kommun, svarade enbart Ny Demokrati. Därefter har några partier formellt sett deklarerat att de motsätter sig politiskt våld i kommunen, men Socialdemokraternas starke man i kommunen, Staffan Holmberg, har ifragasatt ifall någon verkligen blivit överfallen! Så länge det inte finns någon fällande dom betraktar han alla bilder på misshandlade människor som fejkade med ketchup. (Trots att alla skador dokumenterats av Södersjukhuset och Polisen!) Såväl Socialdemokraterna som Folkpartiet har uppträtt mycket verbalt aggressivt. Folkpartisten John Glas har offentligen sagt i media att han tänker jaga SD:s företrädare med blåslampa. (Olaga hot?)

Vad kan vi göra?

Mot den här bakgrunden står det klart att vi inte kan agera som att allt är normalt. Vi lever under samma förhållanden som de forna dissidenterna i öststaterna, med skillnaden att deras samhällsmodell kallades kommunistisk diktatur, och att vi ännu inte riskerar tortyr, dödsstraff eller förvisning till Sibirien om vi uttalar oss kritiskt om det mångkulturella projektet.

Vi måste lägga upp en strategi för hur vi skall agera vid olika typer av incidenter. Vi måste sätta större press på politikerna och förmå journalisterna att uppmärksamma problemen. Vi måste själva tänka mer på säkerheten och fundera över hur mycket självförsvar som kan accepteras vid olika typer av överfall mot oss.

Nagot annat som måste till är att bygga upp ett solidaritetsnät, som kan stödja partimedlemmar som blivit av med sitt arbete på grund av sitt engagemang för SD.

Klart är - vi viker inte för hot eller trakasserier!

Johan Rinderheim

Analys av SD:s valresultat 1998

I årets riksdags- kommunal- och landstingsval ökade SD sina röstetal nästan överallt. Många hade emellertid högt ställda förväntningar, att SD skulle få en procent av rösterna, kanske en flerdubbling av resultaten vid förra valet och att vi skulle ta mandat i betydligt fler kommuner än de fem som blev resultatet. Förutsättningarna tycktes också goda: minst en miljon svenska väljare fick våra flygblad i brevlådan, vi fick en fransk valbroschyr vars kvalitet och tilltalande ideologiska innehåll säkert gjorde mången konkurrent grön av avund. Hur kom det sig då att vi inte fick fler röster än ca 20 000 i riksdagsvalet?

- 1) SD har ännu inte byggt upp en fungerande organisation. På flera håll i landet har det saknats aktivister som har kunnat representera SD och som har kunnat få ut tillräckligt många flygblad och affischer.
- 2) SD fick mycket dålig publicitet. Vi har beskrivits som ett främlingsfientligt, rasistiskt, högerextremistiskt etc. parti i såväl riks- som lokalpressen, och på de flesta håll har det saknats resurser eller kompetens för att bemöta alla anklagelser. Vi har också blivit fysiskt attackerade av "motdemonstranter" som planlagt hur de skulle störa alla utåtriktade aktiviteter som vi företog oss i valet. I synnerhet har våra torgmöten attackerats, vilket har lett till rubriker som att "bråk uppstod" mellan främlingsfientliga SD:are och uppretade motdemonstranter. Svensken i gemen har fått uppfattningen att vi är 1) bråkmakare och 2) helt chanslösa eftersom stora uppbåd av arga människor dyker upp varhelst vi försöker hålla möte. Att de flesta torgmöten som hållits varit lugna har man tigit om i media, enbart då det varit bråk har det blivit rubriker.
- 3) SD har ett partiprogram som är otydligt på flera väsentliga punkter. Återflyttningspolicyn exempelvis, är bestämd med årtal och geografisk avgränsning för vilka som kommer ifråga. Men hur en återflyttningspolitik skulle genomföras står det inget om. Motståndarna har därför valt att tolka programmet som att vi förespråkar en brutal "etnisk rensning" av jugoslavisk modell, dvs en som i första hand bygger på tvång och våld. Andra punkter saknas det idag stöd för inom partiet, som exempel kan vi ta förespråkandet av dödsstraff, som infördes i programmet under Anders Klarströms tid som partiledare. Idag är

det ytterst få som förespråkar dödsstraff i partiet, vilket gör denna punkt till en belastning. Att dödsstraffet inte har så starkt stöd utanför partiet gör naturligtvis inte saken bättre!

- 4) SD har haft flera konkurrenter som företrätt ungefär samma ideologiska kurs. Det nya partiet och pensionärspartiet är de enda som haft någon reell betydelse. Bägge partierna har haft mångmiljonbudgetar och därtill kända och etablerade personer som Ian Wachtmeister och Brynolf Wendt som partiledare. Pensionärspartiet har fått ganska god och inte alltför negativ publicitet, vilket förklarar deras förhållandevis goda valresultat. Att svensken inte längre har förtroende för Ian Wachtmeister är helt uppenbart. Så gott som alla svenskar visste om att Ian startat ett parti, men få tog dess valsedlar, som trots allt fanns på alla vallokaler och postkontor i landet. Att Det nya partiet, trots att man hade Ian som galjonsfigur och trots alla miljoner i valbudgeten ändå bara fick några tusen röster fler än SD är inget annat än en katastrof, som troligen innebär att Det nya partiet inte överlever till nästa val.

Både vad gäller organisation och ideologi finns det många skäl att hysa tillförsikt inför framtiden. Flera nya förmågor har anslutit sig till oss i samband med valet, och redan nu finns det flera exempel i partiet på nödvändigt nytänkande. Den så kallade "Haninge-modellen" för aktivism och organisation gav partiet 3,4% av rösterna och två kommunala mandat redan efter ett års verksamhet. I Trollhättan där man arbetat efter ungefär samma modell gick valet också bra och vi fick två mandat även där.

På senaste styrelsemötet har en revideringsgrupp tillsatts som skall ta fram förslag till de mest nödvändiga uppdateringarna och ändringarna i partiprogrammet och presentera dessa till årsskiftet. Då skall ett extra årsmöte beluta om förslagen till reviderat partiprogram.

Redan till Europavalet nästa år står SD starkare än någonsin. De dysterkvistar och motståndare som dömde ut partiet - den numera avlidna tidningen Expo bland annat - och hävdade att SD knappt existerade längre, de har idag tystnat! Efter valet är SD det parti utanför Riksdagen som har fått mest publicitet. Inget annat parti kan uppvisa en så stark och hängiven kader av ideellt arbetande aktivister.

Johan Rinderheim

Vad är Euro-Nat?

*Internationella nationalist! Kamp för ett enat Europa, mot EU!
Samarbete över gränserna för att bevara dem. Är det möjligt?
Ja, inte bara möjligt, utan också en realitet med växande betydelse!*

I samband med årets valrörelse har det blivit uppenbart för alla att SD har broderpartier i utlandet. Den valfolder som partiet fick av Front National har skapat stora rubriker och mycket förvåning i den politiska klassen. Bland politiker, såväl som journalister, frågar man sig oroligt vad SD har för kontakter och vilket samarbete som finns. För den välinformerade SD:aren är inte de utländska kontakterna någon överraskning, men att vi skulle kunna få draghjälp utifrån i form av en valfolder var kanske ändå litet utöver vad man kunde förvänta sig.

En lång väg fram till samarbetet

Bakgrunden till det nya samarbetet har sina rötter i de första försöken till samarbete över gränserna som togs i och med att det bildades ett EG-parlament i slutet av 70-talet. Vid det första valet till EG-parlamentet togs kontakter mellan Front National (Frankrike), MSI (Italien) och EPEN (Grekland). Det resulterade i bildandet av "Eurohögern" som grupp i EG-parlamentet. Men det var först 1983, i och med bildandet av "De europeiska högerpartiernas grupp" i EG-parlamentet som samarbetet kom att fördjupas, med mer regelbundna kontakter mellan de olika partierna. Detta samarbete har även det visat sig vara otillräckligt, det behövs ett mer strukturerat kontaktnät och ett forum för diskussioner partierna emellan. Efter att "Järnridån" mot Östeuropa föll har flera länder sökt sig närmare EU. Detta gäller även olika nationella rörelser i dessa länder. Sedan ett par år tillbaka har därför ett allt tätare kontaktnät mellan partier både utanför och inom EU gjort det aktuellt med ett samarbete på alleuropeisk nivå. Jean-Marie Le Pen har tagit initiativet till ett nytt samarbete under namnet Euro-Nat. Denna organisation är emellertid inte formellt bildad ännu.

Målsättningarna med Euro-Nat är hitintills:

- att få till stånd ett långsiktigt samarbete över gränserna mellan de nationella partierna i Europa
- att undvika konflikter mellan nationella partier i olika länder
- att skapa ett partiunderlag för en större parlamentsgrupp i EU-parlamentet.

Det första steget har varit att bilda en gemensam ungdomsorganisation, där flera nationella rörelser ungdomsförbund är medlemmar. På en kongress utanför Paris antogs i somras ett manifest av de ungdomsförbund som hittills ingår i det nya samarbetet. (Läs mer om själva kongressen i nästa artikel!)

Ungdomsförbunden kan i det här fallet sägas vara förtrupper för moderpartierna. Genom att se vilka partier som invalts i ungdomssamarbetet kan man sluta sig till vilka moderpartier som kommer att ingå i Euro-Nat då det bildas formellt. I dagsläget ingår, förutom SD: IKL (Finland) Forza nouva (Italien), Democracia nacional (Spanien), Front National (Frankrike), Alianca nacional (Portugal), Hellensk front (Grekland), Partiet Stora Rumänien, Vlaams blok (Belgien) och Slovenska narodna (Slovakien).

Kontakter finns - och har funnits - med fler partier än dessa, men i fortsättningen måste alla vara överens om att välja in nya medlemmar. Varje parti har således vetorätt när det gäller inval. För att undvika att det blir stopp i nyrekryteringen av medlemsorganisationer, har man skapat möjligheten till att vissa eventuella, nya medlemmar kan bjudas in på möten som observatörer, vilket innebär att de får vara med på mötena utan att kunna delta i besluten.

På ett möte i Madrid i september i år samlade sig ungdomsrörelserna på nytt för att komma

Forts. på nästa sida!

överens om hur det gemensamma arbetet skall läggas upp. Där beslöts att namnet på den nya Europaorganisationen skall vara "Euro-Nat-ungdom", samt att ungdomsförbundens representanter skall träffas varannan månad, att man skall ta fram gemensamt material inför EU-valet nästa år, att en gemensam hemsida skall upprättas och att de ingående rörelserna i mån av möjlighet skall delta i varandras aktiviteter. Detta har redan resulterat i att aktivister från andra länder hört av sig för att delta i svenska aktiviteter, möten, flygbladsutdelningar och liknande. Åtminstone en gemensam manifestation kommer förmodligen att äga rum under Europavalrörelsen.

Citatet:

"The disappearance of nations would impoverish us no less than if all the people had become alike, with one character and one face. Nations are the wealth of mankind, its collective personalities. The tiniest of them wears its own special colours and bears within itself a particular facet of God's purpose."

Alexander Solsjenitsyn
(från en artikel i tidningen "Encounter")

Paris-mötet i korta drag

Pa initiativ av franska Front Nationals ungdomsförbund (FNJ) hölls en sameuropeisk kongress den 16:e till den 18:e juli. Delegater från nio olika länder mötte upp i sann broderlig (och systerlig) anda. Från norra Europa kom delegationer från Belgien, Finland och Sverige, medan länderna från de sydligare breddgraderna nästan var fulltaliga: Portugal, Spanien, Italien, Grekland, Slovakien och Rumänien.

Denna kongress ingick i år i schemat för FNJ:s sommaruniversitet. Varje år arrangerar FNJ ett sommaruniversitet i ett lantligt beläget slott för sina unga aktivister. Förutom att det hålls ett stort antal tal och föredrag vid sommaruniversitetet arrangeras även sadant som fotbollsturneringar där representanterna från de olika franska regionerna tävlar med varandra.

Inledningsvis fick de olika ländernas delegationer presentera sina partier i stora drag, partihistoria, viktigaste frågor för partierna samt annat av intresse för ahörarna. Publiken bestod av cirka 200 representanter från FNJ:s regionala avdelningar. Sverigedemokraterna presenterades på ett förmäligt sätt i ett tio minuter långt föredrag av Mikael B. Det svenska föredraget var det som rev ned de häftigaste applådaskorna och när det efter alla presentationer blev dags att svara på frågor fick Sverige avgjort flest frågor.

På förmiddagen följande dag möttes representanterna från de tio länderna för att enas kring en gemensam förklaring som skulle innehålla de

ideologiska riktlinjerna för ett mer kontinuerligt samarbete än tidigare. I de flesta frågor var det inte så svårt att nå fram till gemensamma ståndpunkter, även om några punkter röstades igenom med viss uttalad tveksamhet från den svenska delegationens sida. Att franska proklamerades som det nationella Europas gemensamma språk är litet bekymmersamt för oss nordbor som oftast hellre talar engelska! Då det finns många fransktalande i SD är det dock inte något oöverstigligt problem.

På eftermiddagen fick vi ahöra ett tal av Samuel Marechal, FNJ:s ordförande. Därefter transporterades de utländska delegationerna samt några av de franska värdarna till ett närbeläget slott som ägs av en av frontens regionala kandidater. Denne franske ädling bjöd oss alla på en rundvandring i slottet, som till del är ett museum, varefter vi blev bjudna på en superb fransk måltid med lokala specialitéer och traditionell fransk mat. Vin saknades inte heller. Det blev snart en jovialisk och upprymd stämning i det lilla slottets källare och fosterländska sånger från Europas alla hörn ekade mellan de tusenåriga väggarna.

Den sista dagen ägnades åt sight-seeing (ursäkt det engelska uttrycket, kära fransmän!). På förmiddagen fick vi se frontens centrala partikansli som ligger mitt i Paris. Det är en imponerande byggnad, tre våningar hög, som rymmer alltifrån en egen TV-studio, eget fotolabb, flera tidningsredaktioner till de mer namnkunniga franska ledarnas egna kontor. Efter rundvandringen bjöds de utländska delegationerna på lunch i matsalen i partikansliet, för att sedan bli bjudna på en båtutflykt under Paris broar.

De unga europeiska nationalisternas gemensamma deklaration

Denna text, som grundats på ett gemensamt tänkande hos de olika europeiska nationella rörelsernas ungdomsförbund, utgör de unga europeiska nationalisternas gemensamma deklaration för ett Europa präglat av samarbete mellan nationerna.

De tre huvudsyftena med denna deklaration är:

- Först och främst gäller det att hävda de politiska och filosofiska tankegångar som styr vår gemensamma kamp för vara nationers panyttfödelse
- Därtill handlar det om att deklarationen skall utgöra grunden för ett konkret samarbete mellan de olika europeiska nationella rörelsernas ungdomsförbund
- Till sist gäller det att lägga fram de ledande principerna för ett Europa präglat av samarbete mellan nationerna.

Inledning

I skuggan av globaliseringen, den amerikanska imperialismen, den statslösa kapitalismen och den allmänna dekadansen måste Europa och försvararna av de nationella identiteterna förenas, eftersom ingen ensam kan tackla vår tids stora problem. Att förena Europa för att bevara dess mångfald är det stora, gemensamma mål som vi, ledare och aktivister i ungdomsorganisationerna från de nationella europeiska rörelserna, sätter framför oss. Detta är det stora projekt som väntar på oss i 2000-talets gryning.

För att lyckas med bildandet av det Europa som alla nationella och identitetshävdande förbund önskar så mycket, förklarar vi att det första steget utgörs av att varje nation på nytt hävdar sin suveränitet och återfår sina grundläggande basfunktioner.

När detta arbete av nationalkänslans återskapande är gjort blir det möjligt att tillämpa vårt projekt för nationernas och folkens Europa. Detta unika, dynamiska och sammanslutande projekt kommer, i den nästföljande tusenårsperiodens gryning, att kunna garantera panyttfödelsen av var och en av våra nationer.

Vi anser att Europa inte skall byggas upp på enväldigt vis. Vi vill bygga ett Europa präglat av samarbete samtidigt som varje lands identitet och villkor respekteras. Vi vill ena, inte förena.

Vårt Europa kommer att organiseras med europeiska nationer som skapats inom en civilisation som

har sina rötter i de hellenska, keltiska, germanska, latinska och kristna civilisationsarven.

Vi förkastar såväl bildandet av ett museiliknande Europa - inskränkt till sin folklöre - som av ett bankliknande Europa. Vårt projekt går ut på att gynna och uppmuntra de fantastiska krafter som kommer till följd av sambandet mellan traditionen och modernismen för att på så sätt återge Europa dess lyskraft utomlands.

Ett Europa präglat av samarbete mellan nationerna kommer att byggas upp efter sex grundläggande principer:

1. Att förkasta globaliseringen, den statslösa kapitalismen och den allmänna dekadansen
2. En fullständigt avvisande av Euron, samt av Maastricht- och Amsterdamfördragen
3. Återbildandet av varje nations suveränitet
4. Medvetandet om Europas styrka och kvalitéer
5. Sambandet mellan modernism och tradition
6. Tillämpningen av den nationella och europeiska företrädesrätten.

Var kraft, vara ideal, vår vilja till storhet och styrka leder vår kamp.

Undertecknat:

Front National de la Jeunesse

(Frankrike): Samuel Maréchal

Sverigedemokraterna

(Sverige): Johan Rinderheim

Isänmaallinen Kansallis-Liitto (IKL)

(Finland): Jura Jukola

Vlaams Blok Jongeren

(Belgien): Philip Claeys

Forza Nuova

(Italien): Davide Olla

Organisation de jeunesse "La Grande Roumanie"

(Rumänien): Bogdan Cheteanu

Slovenska Narodna Mladez

(Slovakien): Iveta Lapúniková

Aliança nacional

(Portugal): Paulo Rodrigues

Democracia Nacional

(Spanien): José Luis Morales

Front Hellenique- Mouvement des Jeunes

(Grekland): Phédon Dimopoulos

Valresultaten 1998

Riksdagsvalet, år:	1988	1991	1994	1998 -
Antal röster:	1 118	4 889	13 954	19 624

Kommunalvalet, våra tio bästa kommunvalresultat:

Kommun	1991	1994	1998	1998 (%)	Mandat
Höör	201	454	402	5,15	2
Haninge	224	240	1241	3,37	2
Trollhättan	10	709	963	3,07	2
Dals-Ed	111	131	79	2,67	1
Sölvesborg	1	5	176	1,79	1
Mölndal	164	451	582	1,77	
Tierp	3	12	173	1,43	
Ekerö	9	221	166	1,29	
Timrå	7	111	108	0,96	
Ystad		125	133	0,85	

Mer detaljerade valresultat från årets val kommer presenteras i nästa medlemsbulletin.

Ny SDU-organisation

I takt med att partiorganisationen växer har det kommit flera önskemål om att SDU skall utgöra en egen, separat organisation. På SD:s riksårsmöte i år antogs ett förslag som innebar att SDU skulle lämna SD. På senaste styrelsemötet preciseras förslaget till att SDU härnäst skall vara en självständig organisation, med egna stadgar, egen styrelse och egen ekonomi. Det konstituerande mötet för den nya organisationen har avhållits och stadgarna är antagna.

Organisationen består än så länge av en styrelse och fyra distrikt. Som SDU-ordförande valdes Jimmy Windeskog, och som vice ordförande Jimmie Åkesson. Förutom styrelsen utsågs även fyra kontaktpersoner för SDU, det vill säga en för varje distrikt. Samtliga som stöder den nationaldemokratiska rörelsen får bli medlemmar. Den tidigare åldersgränsen är borttagen och medlemskapet har fastslagits till 50kr för personer under 20år och 100kr för personer över 20 år.

Ett eget program håller på att tas fram, som givetvis till större delen kommer att ligga i linje med moderpartiets dito. Med ett eget program finns det emellertid möjlighet för SDU att profilera sig i vissa frågor och ligga lägre i andra. Med den organisatoriska självständigheten har det alltså följt en ideologisk.

Kontakterna med andra länders nationella ungdomsrörelser kommer att fortsätta att byggas ut, vilket framgår av artiklarna i denna bulletin som handlar om Euro-Nat-Ungdom och Euro-Nat. Även Nord-Nat-samarbetet planeras ta mer fasta former. För uppbyggnadsarbetet krävs det inte bara goda idéer och tålmodigt arbete, utan också pengar. SDU behåller sitt gamla postgirokonto: 649 36 00 - 8. En aktivitetsrapport är utlovad till nästa bulletin!

VALFONDEN

Förre redovisningen:

366 972,53 kronor.

Fr.o.m. 98 09 01 har följande
bidrag kommit in på postgiro-
konto: 629 32 70-2

Fredrik&Tina, Göteborg	100:-	300 000
Rune, Trollhättan	100:-	290 000
Reine, Vänersborg	100:-	280 000
Mikael, Örebro	100:-	270 000
Mats, Enskede Gård	100:-	260 000
Anders, Göteborg	200:-	250 000
Patrik, Göteborg	200:-	240 000
Jesper, Lidingö	300:-	230 000
Einar, Solna	500:-	220 000
Peter, Göteborg	1 000:-	210 000
David, Uppsala	1 562:-	200 000
Pontus, Helsingborg	300:-	190 000
Sympatisör, Bromma	1 000:-	180 000
Joakim, Göteborg	500:-	170 000
Gunnar, Stockholm	200:-	160 000
Bertil, Södertälje	500:-	150 000
Bengt, Uddevalla	500:-	140 000
Sven Erik, Stockholm	200:-	130 000
Lars-Erik, Stockholm	10 000:-	120 000
Erik, Eksjö	100:-	110 000
Marie, Hägersten	300:-	100 000
Eric, Årsta	416:-	90 000
Anders, Bandhagen	500:-	80 000
Irma, Jönköping	1 000:-	70 000
M-L	100:-	60 000
M.Holmström	150:-	50 000
Alf Ö.	200:-	40 000
Stig, Täby	500:-	30 000
Steve, Trollhättan	1 000:-	20 000
Anders, Vara	500:-	10 000
Gun, Skärholmen	300:-	0
Ethel, Örkelljunga	200:-	
Anders, Stockholm	500:-	
Mats, Tumba	100:-	
Birgit, Tyresö	95:-	
Stefan, Bro	150:-	
Günter, Helsingborg	200:-	
Grajek, Malmö	200:-	

Slutsumma 98 09 20:

390 945,53 kronor.

EU-VALFONDEN

Fr.o.m. 98 09 21 har följande
bidrag kommit in på
postgirokonto: 629 32 70-2

Dan, Uddevalla	200:-	70 000
Göte, Munka-Ljungby	100:-	60 000
Peter, Norrköping	60:-	50 000
Hans, Ytterby	300:-	40 000
Tage, Alingsås	100:-	30 000
Birger, Hudiksvall	525:-	20 000
Micke&Tina, Norrköping	100:-	10 000
Mikael, Örebro	100:-	0
Steve, Sollentuna	100:-	
Joakim, Göteborg	100:-	
Dan, Uddevalla	200:-	
Carl, Uppsala	500:-	
Tomas, Hägersten	250:-	
Tage, Alingsås	100:-	
Birgitta, Ekerö	200:-	
Stig, Täby	200:-	

Summa 98 10 28:

3 135 kronor.

Era generösa bidrag till SD:s
valfond gjorde att vi erövrade
8 mandat i 5 kommuner!

Tack vare de generösa bidragen till vår val-
fond kunde partiet göra en gedigen valrörel-
se. Vi ökade våra riksdagsröster med 55%
jämfört med 1994, och vi erövrade 8 kommu-
nala mandat.

För att hävda sig i en valrörelse krävs stora
resurser. Riksdagspartierna har sina väl till-
tagna partistöd. Nästa val skall SD ta plats i
Sveriges Riksdag. Då får vi samma ekono-
miska villkor som våra motståndare. Fram till
dess är vi beroende av Er bidragsgivare.

SD har stora chanser i EU-
parlamentsvalet 13 juni 1999

Erfarenheterna visar att nationaldemokratis-
ka partier har goda chanser i val till EU-par-
lamentet. Vårt franska broderparti Front
National har exempelvis hela 11 mandat.

De som är EU-motståndare har tre svenska
partier att välja på:

Vänsterpartiet, Miljöpartiet och SD.

Det gäller för oss att visa att (v) och (mp) vill
öka invandringen till Europa och att vi är det
enda icke-socialistiska partiet som är mot-
ståndare till EU. Ett trumfkort i valrörelsen är
de gemensamma manifestationer som vi pla-
nerar med broderpartierna i Euro-Nat.

Knappt nio månader mellan
valen. Nu är det bråttom!

Tidsmässigt blir det väldigt ansträngt med ett
val till, så snart efter det nyss avklarade. Vi
måste efter en minimal återhämtning ånyo
gå upp i högsta varv för att kunna genomföra
en så kraftfull valkampanj som möjligt. En
rejäl återhämtning får det istället bli under
sommaren 1999. Efter EU-valet dröjer det ju
till år 2002 innan nästa val. Den valfondsta-
pel som redovisas här intill har som målsätt-
ning 300 000 kr. Uppnår vi detta kan vi trycka
upp 700 000 st valfoldrar och 1 670 000 val-
sedlar och genomföra ett stort valutskick.
Hjälper du oss med detta, ska vi som arbetar
aktivt satsa allt vi har. Tack på förhand!

Tack!

SVERIGEDEMOKRATERNA VILL
PASSA PÅ ATT SÄRSKILT TACKA
ALLA AKTIVISTER OCH BIDRAGS-
GIVARE SOM MED SINA SJÄLV-
UPPOFFRANDE INSATSER MÖJLIG-
GJORDE VÅRA FRAMGÅNGAR I
VALET! DET ÄR DE ENSKILDA
AKTIVISTERNAS FLIT, SLIT OCH
ENVISHET SOM BYGGER UPP
RÖRELSEN.